

בבית משפט השלום ב: תל אביב

ת"א _____

בעניין:

ת"ז _____

מרח' _____

טל' _____

דוא"ל _____

התובע

• נגד -

ת"ז _____

מרח' _____

טל' _____

דוא"ל _____

הנתבע

מועד הגשת כתב התביעה: _____

המועד האחרון להגשת כתב הגנה: _____

מועד דיון, ככל שנקבע: _____

כתב הגנה בסדר דין רגיל

הנתבע מתכבד להגיש בזאת את כתב הגנתו לכתב התביעה שהוגש נגדו, ויטען כדלקמן:

1. כל טענות התובע מוכחשות, בין במפורש ובין מכללא, אלא אם הודו בהן הנתבע במפורש בכתב הגנה זה.
2. כתב התביעה מהווה ניסיון פסול להרתיע את הנתבע מהשמעת ביקורת ו/או מהבעת עמדה ו/או מפרסום שנעשה בתום לב, ומשכך דינה של התביעה להידחות.
3. עניינה של התביעה בטענה לפרסום לשון הרע לפי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: "החוק"), ואולם בפועל אין מדובר בפרסום אסור אלא בפרסום החוסה תחת ההגנות הקבועות בדיון.
4. הנתבע יטען כי התביעה הוגשה בחוסר תום לב, משיקולים זרים, ותוך ניסיון מובהק להלך עליו אימים, להכביד עליו דיונית וליצור אפקט מצנן, ומשכך מדובר, הלכה למעשה, בתביעת השתקה.

א. הצדדים

5. התובע, _____, הינו _____.

6. הנתבע, _____, הינו _____.

7. בין הצדדים התקיימה היכרות ו/או התקשרות ו/או מגעים בקשר עם _____.

ב. רקע כללי

8. התביעה הוגשה בעקבות פרסום ו/או אמירה ו/או ביקורת שפרסם הנתבע בקשר עם התנהלות התובע.
9. הנתבע יטען כי הפרסום נשוא התביעה שיקף את חווייתו האישית, את התרשמותו, את עמדתו ו/או עובדות כהווייתן, והכול בתום לב ומתוך עניין אישי כשר ו/או עניין ציבורי.

10. הנתבע יטען כי אין בפרסום משום "לשון הרע" כמשמעה בסעיף 1 לחוק, ולחלופין, אף אם ייקבע אחרת, הרי שהפרסום חוסה תחת ההגנות וההקלות הקבועות בחוק.

11. הנתבע יטען כי התובע מנסה לעשות שימוש בחוק איסור לשון הרע שלא לתכליתו, וזאת כדי להשתיק ביקורת לגיטימית ולהרתיע את הנתבע ו/או אחרים מהבעת עמדה.

ג. טענות מקדמיות

12. דין התביעה להידחות על הסף מחמת היעדר עילה, היעדר פירוט מספיק, היעדר תשתית עובדתית מספקת, ו/או מחמת כך שאין בכתב התביעה כדי לבסס את יסודות העוולה הנטענת.

13. מבלי לגרוע מן האמור, הנתבע שומר על זכותו להעלות כל טענה מקדמית נוספת, לרבות היעדר יריבות, התיישנות, שיהוי, חוסר סמכות מקומית ו/או עניינית, השתק, מעשה בית דין ו/או כל טענה דיונית או מהותית אחרת.

14. כתב התביעה מהווה, הלכה למעשה, תביעת השתקה (SLAPP), אשר מטרתה אינה בירור מחלוקת אמיתית בתום לב, אלא הפעלת לחץ, יצירת הרתעה ופגיעה בחופש הביטוי של הנתבע.

15. התובע העמיד את סכום התביעה על סכום מופרז ובלתי מידתי, ללא תשתית ראייתית של ממש, דבר המחזק את המסקנה כי מדובר בתביעה שהוגשה בחוסר תום לב ובמטרה להרתיע.

16. בנסיבות אלה, מתבקש בית המשפט הנכבד לבחון את התביעה בזהירות יתרה, בשים לב לפגיעה האפשרית בזכות החוקתית לחופש הביטוי.

ד. העובדות בתמצית

17. ביום _____ פרסם הנתבע _____.

18. הפרסום נעשה על רקע _____.

19. הנתבע פרסם את הדברים על בסיס חווייתו האישית ו/או מידע שהיה בידי אוחה עת, ולא מתוך כוונה לפגוע שלא כדין בתובע.

20. קודם לפרסום, ו/או לאחריו, פנה הנתבע אל התובע ו/או ניסה לברר את הדברים ו/או פעל בתום לב בנסיבות העניין.

21. הפרסום לא נעשה בזדון, אלא מתוך רצון להביע עמדה, להזהיר, לשתף בחוויה אישית ו/או להגן על עניין אישי כשר.

ה. המסגרת המשפטית לפי חוק איסור לשון הרע

22. סעיף 1 לחוק מגדיר "לשון הרע", ואולם הנתבע יטען כי הפרסום נשוא התביעה אינו נכנס לגדר ההגדרה הקבועה בו, בשים לב לאופיו, להקשרו, ללשונו ולנסיבות פרסומו.

23. סעיף 2 לחוק עוסק ב"פרסום", והנתבע יטען כי ככל שהיה פרסום, יש לבחון אותו כמכלול אחד, בהקשרו המלא, ולא באופן סלקטיבי ומגמתי.

24. סעיף 3 לחוק קובע כי אין נפקא מינה אם לשון הרע הובעה במישרין או בעקיפין, ואולם אין בכך כדי לפטור את התובע מהחובה להוכיח כי אכן מדובר בפרסום אסור שאינו חוסה תחת הגנה בדין.

25. סעיף 7 לחוק מקנה אפשרות להגשת תביעה אזרחית, אך אין בו כדי להקנות לתובע זכות אוטומטית לפיצוי מקום שבו לא מתקיימים יסודות העוולה.

26. הנתבע יטען כי בנסיבות העניין חלה הגנת אמת בפרסום לפי סעיף 14 לחוק, שכן הדברים שפורסמו הם אמת, ולחלופין אמת בקירוב, והיה בפרסום עניין ציבורי ו/או עניין אישי כשר.

27. עוד יטען הנתבע כי בנסיבות העניין חלה הגנת תום הלב לפי סעיף 15 לחוק, בשים לב לכך שהפרסום נעשה בתום לב, בנסיבות המקימות אחת או יותר מן החלופות שבסעיף.

28. מבלי לגרוע מכלליות האמור, הנתבע יטען לתחולת סעיף 15(2) לחוק, שעה שהפרסום נעשה בתום לב בנסיבות שבהן הייתה מוטלת על הנתבע חובה חוקית, מוסרית או חברתית לפרסם את הדברים.
29. בנוסף, הנתבע יטען לתחולת סעיף 15(3) לחוק, שכן הפרסום נעשה לשם הגנה על עניין אישי כשר של הנתבע.
30. בנוסף, ולחלופין, הנתבע יטען לתחולת סעיף 15(4) לחוק, בהיות הפרסום הבעת דעה על התנהגות התובע בקשר לעניין ציבורי ו/או בקשר לשירות ו/או התנהלות שיש לציבור עניין לגביהם.
31. עוד יטען הנתבע כי מתקיימת בעניינו החזקה החיובית הקבועה בסעיף 16(א) לחוק, שלפיה חזקה שהפרסום נעשה בתום לב אם נעשה באחת הנסיבות האמורות בסעיף 15 ולא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות.
32. התובע לא הוכיח, וממילא לא יוכל להוכיח, את התקיימות הנסיבות השוללות תום לב לפי סעיף 16(ב) לחוק.
33. לחלופין בלבד, וככל שייקבע כי עומדת לתובע עילה כלשהי, דבר המוכחש, הרי שלנתבע עומדות גם ההקלות הקבועות בסעיף 19 לחוק, בשים לב לנסיבות הפרסום, לאמונתו הכנה באמיתות הדברים ולהיעדר כוונה לפגוע.
34. אשר לפיצוי הסטוטוטורי לפי סעיף 7א לחוק, הנתבע יטען כי התובע אינו זכאי לפיצוי כלשהו, ובוודאי שלא לפיצוי ללא הוכחת נזק, בהיעדר עילה ובהיעדר הוכחת זדון, נזק וקשר סיבתי.

ו. תביעת השתקה וחוסר תום לב

35. הנתבע יטען כי התביעה דנן נושאת את כל הסממנים המובהקים של תביעת השתקה: פערי כוחות בין הצדדים; ניסיון להרתיע מביקורת; העמדת סכום תביעה מופרז; והיעדר נזק ממשי ומוכח.
36. התובע לא הגיש את התביעה כדי להגן בתום לב על שמו הטוב, אלא כדי להפעיל לחץ על הנתבע ולגרום לו לחזור בו מדבריו ו/או להימנע מהמשך עמידה על זכויותיו.
37. בתי המשפט חזרו והדגישו כי יש לנקוט זהירות רבה בתביעות לשון הרע העלולות לשמש ככלי להשתקת ביקורת לגיטימית, במיוחד מקום שבו מדובר בפרסום הנוגע לחוויה אישית, לביקורת צרכנית, או לעניין בעל אופי ציבורי.
38. בנסיבות העניין, עצם הגשת התביעה, אופן ניסוחה, היקף הטענות, והסכום הנתבע, מלמדים כי מדובר בהליך שהוגש בחוסר תום לב ותוך שימוש לרעה בהליכי משפט.
39. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן משקל ממשי לכך במסגרת ההכרעה, לרבות בפסיקת הוצאות הולמות.

ז. מענה לגופו של כתב התביעה

40. האמור בסעיף 1 לכתב התביעה מוכחש, אלא אם נאמר אחרת במפורש בכתב הגנה זה.
41. האמור בסעיף 2 לכתב התביעה מוכחש.
42. האמור בסעיף 3 לכתב התביעה מוכחש מחוסר ידיעה.
43. האמור בסעיף 4 לכתב התביעה מוכחש.
44. האמור בסעיף 5 לכתב התביעה מוכחש.
45. האמור בסעיפים 6-10 לכתב התביעה מוכחש במלואו.
46. למען הזהירות בלבד, ולחלופין, גם אם ייקבע כי חלק מן הביטויים שצוטטו בכתב התביעה עשויים להתפרש כבעלי אופי פוגעני, הרי שיש לבחון אותם לפי ההקשר הכולל, השפה המקובלת, אופי הזירה שבה פורסמו, ואופן קליטתם על ידי הקורא הסביר.
47. הנתבע יטען כי לא פעל מתוך כוונת זדון, לא ביקש להשפיל את התובע שלא כדין, ולא חרג מגבולות הסביר בנסיבות העניין.

48. ככל שהתביעה מתייחסת למספר פרסומים, הנתבע יטען כי מדובר, לכל היותר, במסכת פרסומית אחת, ואין לאפשר כפל פיצוי או ניפוח מלאכותי של סכום התביעה.

ח. היעדר נזק והיעדר קשר סיבתי

49. הנתבע מכחיש כי לתובע נגרם נזק כלשהו, בשיעור הנתבע או בכלל.
50. התובע לא צירף ולא יוכל להציג תשתית ראיינית מספקת להוכחת נזק ממשי, ממוני או לא ממוני, שנגרם לו עקב הפרסום הנתבע.
51. לחלופין, ככל שנגרם לתובע נזק כלשהו, דבר המוכחש, הרי שאין קשר סיבתי בין הפרסום לבין הנזק הנתבע.
52. עוד יטען הנתבע כי ככל שנפגעה תדמיתו של התובע, הרי שהדבר נובע מהתנהלותו שלו ו/או מנסיבות אחרות שאינן קשורות לנתבע.

ט. הסעדים המבוקשים

53. הנתבע מכחיש את זכאות התובע לאיזה מן הסעדים המבוקשים בכתב התביעה.
54. הנתבע מכחיש את עצם הזכות לפיצוי, את שיעור הפיצוי הנתבע, ואת עצם הזכות לפרסום תיקון, הכחשה, התנצלות או כל סעד נלווה אחר.
55. סכום התביעה מופרז, מלאכותי, חסר בסיס, ואינו עומד ביחס סביר לנסיבות העניין.
56. בנסיבות העניין, אין מקום למתן פיצוי כלשהו, ולחלופין יש להעמידו על סכום סמלי בלבד, אם בכלל.

י. סיכום

57. התביעה דנן אינה אלא ניסיון פסול לעשות שימוש בחוק איסור לשון הרע ככלי השתקה, בחוסר תום לב ותוך שימוש לרעה בהליכי משפט.
58. הפרסום נשוא התביעה אינו מהווה לשון הרע כמשמעה בחוק, ולחלופין חוסה תחת ההגנות הקבועות בסעיפים 14 ו-15 לחוק, בצירוף החזקה הקבועה בסעיף 16(א) וההקלות הקבועות בסעיף 19 לחוק.
59. התובע לא הוכיח, ואף לא יוכל להוכיח, את יסודות עילת התביעה, את נזקיו הנתענים או את זכאותו לסעדים המבוקשים.
60. לפיכך, דין התביעה להידחות במלואה.

אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד:

- א. לדחות את התביעה על כל חלקיה ;
- ב. לחייב את התובע בהוצאות משפט ובשכר טרחת עורך דין ;
- ג. ליתן כל סעד נוסף ו/או אחר שבית המשפט הנכבד ימצא לנכון בנסיבות העניין.